

LA NO-VIOLÈNCIA – SENTIT

Vivim en un món sembrat de violències de molts tipus. No pensem en la violència solament com violència **directa física** (assassinats, colps, agressions) sinó també com violència **estructural** (pobresa, marginació, exclusió, atur) i violència **cultural**, és a dir, els discursos ideològics que legitimen la violència directa i estructural (com el masclisme, el militarisme, l'etnocentrisme, el racisme, el fonamentalisme religiós, el sexisme, etc.).

Davant la violència, la primera paraula que brolla a la nostra consciència, al nostre cor i al nostre esperit és un “NO”. Les relacions humanes i amb la naturalesa “NO” han de ser així perquè amb relacions violentes ens deshumanitzem, ens tornem “bèsties”, perdem allò més propi que ens constituïx com persones: la bondat i la benevolència, la capacitat de fer el bé als altres (beneficència), és a dir estimar-los.

Davant la presència de tanta violència en les nostres relacions urgix conèixer i vivenciar alternatives pacífiques, aprofitar tots els recursos que la humanitat ha destil·lat al llarg de la seua història, entre elles el tresor i el filó d'humanitat de la no-violència.

La no-violència és l'arrel de la pau, la justícia el seu tronc. La no-violència ens humanitza i ens ajuda a reconèixer-nos com germans. Descobrint i practicant la no-violència i la justícia col·laborem de forma decisiva en la construcció de la «Regnesfera», fent servir el regne de Déu, fent present el seu Regnat amb cultures no-violentes i pacífiques.

La no-violència és un bé comú de la humanitat que ens permet trencar el cercle viciós que engendra la violència. Al mateix temps inaugura un cercle virtuós de pau, amor i benevolència.

La no-violència, en paraules de Gandhi, és tan antiga com les muntanyes. Nombroses tradicions religioses com l'hinduisme, el budisme i el jainisme l'han descoberta i practicada històricament com a principi ètic i religiós.

També al cristianisme la no-violència està present en el Sermó de la muntanya amb dos principis fonamentals. El primer d'ells és “tornar bé per mal”: «Ja sabeu que es va dir: Ull per ull, dent per dent. Doncs jo vos dic: No vos hi torneu, contra el qui vos fa mal. Si algú et pega a la galta dreta, para-li també l'altra. A qui et vulga posar un pleit per quedar-se el teu vestit, dóna-li també el mantell» (Mt 5, 38-40). El segon principi és l'amor als enemics: «Ja sabeu que es va dir: estima els altres, però no estimes els enemics. Doncs jo vos dic: estimeu els vostres enemics, pregueu pels qui vos perseguixen» (Mt 5, 43-

LA NO-VIOLÈNCIA – ORIGEN I ETIMOLOGIA

No-violència és la traducció de la paraula *ahimsa* del sànscrit, sàvia i antiga llengua de l'Índia. *Ahimsa* literalment vol dir “no-violència”, “no ferir”, “no fer dany” ni en pensament, ni en paraula ni en acció. Encara que etimològicament *ahimsa* tinga el sentit negatiu de «no danyar les criatures vivents», una traducció més exacta està sembrada principalment de connotacions positives: positivament, és una disposició a estimar i fer el bé, inclús a qui ens injuria. Des del seu sentit ampli i positiu, podríem dir que l'*ahimsa* és innocència, innocuïtat, puresa, estat positiu d'amor, bona voluntat i beneficència inclús de cara als qui ens fan mal. El sentit literal negatiu i el sentit positiu es fusionen en un mateix moviment: la benevolència suposa i esdevé un “no fer mal”, no ferir cap ésser viu, i no solament als humans.

Segons Gandhi, el pare de la no-violència moderna, la raó més profunda de tal convicció és religiosa. Déu està present en tot ésser viu. Nosaltres mateixos formem part de Déu.

POBRESA ZERO

Mes de 173 milions de persones en el món es congregaren al voltant d'accions de POBRESA ZERO, del mes passat. A la Comunitat Valenciana, 30.000 persones a 18 localitats enviaren un missatge clar als líders locals i globals per tal d'eradicar la pobresa i la consecució dels Objectius de Desenvolupament del Mil·leni (ODM) 1

CÀRITAS DIOCESANA DE VALÈNCIA POSA EN MARXA UNA CAMPANYA PER A LES EMERGÈNCIES DE L'ÀSIA I DEL PACÍFIC

Càritas Diocesana de València ha posat en marxa una campanya d'emergència per a recolzar el treball de la xarxa Càritas a Sumatra, Camboia, l'Índia, Filipines i Samoa. En estos països, vora 300.000 persones han resultat greument afectades pels desastres naturals que en les últimes dos setmanes han devastat diverses regions de l'Àsia i del Pacífic.

En estos moments, les Càritas locals estan desenvolupant en els seus països respectius els plans d'emergència que han posat a punt per tal d'identificar les necessitats més urgents de les víctimes i les àrees més vulnerables. En general, les prioritats dels afectats són similars en cadascuna de les zones afectades: ajuda alimentària i sanitària d'urgència, aigua potable, estris domèstics, roba d'abric, materials de construcció i acompanyament psicosocial per a les víctimes.

Càritas Indonèsia (KARINA) està atenent, a Sumatra, 7.500 llars (unes 40.000 persones) en les zones més castigades pel terratrémol del passat 30 de setembre.

Càritas Índia ha posat a punt un pla de resposta als desastres en els Estats indis de Karnataka i Andhra Pradesh, al sud del país, a causa de les pluges intenses, per valor d'un milió i mig d'euros, amb el que es va a prestar ajuda humanitària durant el tres pròxims mesos a una població de 35.500 famílies (unes 200.000 persones) en més de 700 localitats de nou districtes de Karnataka i Andhra Pradesh.

A Samoa, on el sisme submarí registrat el 28 de setembre deixà sense llar a milers de persones, la Càritas insular ha preparat un pla de resposta a l'emergència per valor inicial de 145.000 euros per a socórrer les comunitats més afectades.

APORTACIONS PER A L'ÍNDIA, CAMBOIA, INDONÈSIA, SAMOA I FILIPINES

Comptes «FONS D'EMERGENCIA DE CÀRITAS»

Telèfon de donacions: 902 33 99 99

BANCAJA 2077-1277-16-3100147952 **CAM** 2090-5513-01-0200188097

Una vida entregada

“Dorothy Day” (1897-1980)

Nais a Brooklyn, Nova York el 8 de novembre de 1897, mor el 29 de novembre de 1980. Fou una periodista, activista social, laica terciària franciscana, encarnada en el món del treball i dels pobres, i membre devota de l'Església Catòlica. Serà coneguda gràcies a les seues campanyes per la justícia social, el pacifisme i la defensa del pobres i explotats. Junt amb Peter Maurin fundaria el Moviment del Treballador Catòlic.

El finat arquebisbe de Nova York, cardenal Jhon O'Connor, manifestà en una ocasió que «la beatificació de Dorothy Day podria recordar a moltes dones de hui com de gran és la misericòrdia de Déu, inclús quan som capaços de cometre un acte criminal i abominable com l'avortament d'un fill. Ella va saber ben bé el que era estar al marge de la fe i el que va suposar descobrir, després, el camí correcte i viure amb coherència absoluta amb l'exigència de la fe catòlica».

Els ensenyaments de l'Església, la vida sacramental, la convivència amb els pobres i la lluita contra una societat que es burla d'ella, foren les coses que més marcaren la seua vida.

Per a llegir

NO-VIOLENCIA **Hildegard Goss-Mayr**

Jesús comença el seu treball de alliberament, suscitant, per la seua actitud d'amor total, la revolució en l'individu. Cadascú en particular ha de realitzar esta obra d'alliberament. Jesús la porta al món pel seu nou manament d'amor, i pels seus actes simbòlics i exemplars d'alliberament; tanmateix, cadascú ha de realitzar-lo en si mateix i en el seu entorn. A través de la seua vida i la seua mort Jesús mostra el mètode de la lluita radical no-violenta contra el sistema.

Per a reflexionar

«L'amor és una estranya herba que convertix en amic inclús l'implacable enemic, i esta herba florix entre la no-violència» (Gandhi).